

**แนวทางพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย***
**The Guidelines for the Development of Thai Language Teaching and Learning
Management Program for the 1st Primary School
Students in the Differentiated Classroom**

¹อรรถัย ชวนนิยมตระกูล, ประพิมพงศ์ วัฒนะรัตน์ และ กนกพร วิบูลพัฒนะวงศ์

¹Oratai Chuanniyomtrakul, Prapimpong Wattanarut and Kanokporn Vibulpattanavong

¹มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹Srinakarinwirot University, Thailand.

¹Corresponding Author's Email: oratai.ch.art@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 83 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ครูผู้สอน และแบบสอบถามนักเรียน การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรคำนึงถึงความแตกต่างหลายในสภาพจริง ได้แก่ 1) ประสิทธิภาพและความสามารถในการสอนของครูผู้สอน 2) ความสามารถในการเรียนรู้ ความสนใจ และพื้นฐานความพร้อมทางด้านภาษาของนักเรียนแต่ละคน และ 3) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ การดูแลสนับสนุนจากครอบครัวของนักเรียน สิ่งแวดล้อมและสื่อการสอนเทคโนโลยี ดังนั้น การวางแผนออกแบบการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายในสภาพจริง ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน และพัฒนาทักษะทางด้านภาษาไทยของนักเรียนแต่ละได้อย่างเต็มศักยภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอน; วิชาภาษาไทย; ประถมศึกษาปีที่ 1; ชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย

*Received August 26, 2021; Revised October 11, 2021; Accepted October 19, 2021

Abstract

The research article aimed to study the guidelines to manage Thai language teaching and learning for the 1st primary school students in the differentiated classroom. The study applied both qualitative and quantitative research methods. The population used in the study consisted of 5 teachers who taught Thai language in the 1st primary school level and 83 students from the 1st primary school level. The research instruments were structured interview which was used to interview the teachers and a questionnaire used with students. The data were analyzed by way of content analysis while the statistics used were mean (μ) and standard deviation (σ)

From the study, it is found that the guidelines for the development of Thai language teaching and learning management program for the 1st primary school students should take into account the differences and variety of real situations which are: 1) Teaching experience and ability of the teachers; 2) Each student's learning ability, interest, and level of language readiness; and 3) The external factors which include the support from students' family as well as environment and technology in teaching materials. Therefore, the design of teaching and learning management is critical for differentiated classroom in real situations as it affects the effectiveness of the teachers' teaching and learning management, as well as the development of Thai language skills of students to their full potential.

Keywords: Teaching and Learning Management; Thai Language; First Primary School; Differentiated Classroom

บทนำ

ความสามารถทางด้านภาษาเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความจำเป็นและสำคัญสำหรับการแสวงหาความรู้ และนำเอาความรู้ที่ได้มาใช้ในการปรับตัว เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อันจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถของบุคคล และพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ในระยะยาว รวมทั้งสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในการพัฒนาประเทศต่อไป (Chavewan, 1999; Saowaluk, 2007) ในระบบการศึกษา ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับความสามารถทางด้านภาษาไทย มีการบรรจุรายวิชาภาษาไทยในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยระบุมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งประกอบด้วยความสามารถ 5 สาระ คือ 1. การอ่าน 2. การเขียน 3. การฟัง การดูและการพูด 4. หลักการใช้ภาษาไทย 5. วรรณคดีและวรรณกรรม (Ministry of Education, 2008) ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะทางด้านภาษาไทยตั้งแต่ระดับ ประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ถึงแม้ว่านักเรียนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยตั้งแต่เด็กก็ยังพบว่าระดับ

ความสามารถทางด้านภาษาของเด็กไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่ควรได้รับการส่งเสริมพัฒนามากยิ่งขึ้น เพื่อให้มีความสามารถในการอ่านเขียนซึ่งเป็นทักษะที่นำไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ

จากรายงานผลทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกของผู้เรียน (Reading Test: RT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 พบว่า โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านออกเสียง ร้อยละ 77.92 และการอ่านรู้เรื่อง ร้อยละ 75.16 รวมทั้ง 2 สมรรถนะอยู่ที่ ร้อยละ 70.82 (Office of the Basic Education Commission, 2020a) และจากรายงานผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test: NT) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 พบว่า ระดับความสามารถทางด้านภาษาของนักเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.18 (Office of the Basic Education Commission, 2018b) จากผลการทดสอบระดับชาติทางการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และระดับความสามารถทางด้านภาษาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยควรให้ความสำคัญในการดูแลพัฒนาทักษะความสามารถทางภาษาของนักเรียนตั้งแต่วัยแรกเริ่มการอ่านเขียน เพื่อให้เด็กนักเรียนได้มีความรู้ความสามารถพื้นฐานทางด้านภาษาและนำไปต่อยอดทักษะการเรียนรู้ภาษาและวิชาอื่น ๆ ในระดับต่อไปที่มีความซับซ้อนและยากยิ่งขึ้น และจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยพบว่าปัญหาในการสอนและเรื่องที่มีการวิจัยมากที่สุดในเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถจำพยัญชนะ สระและหลักเกณฑ์ในการอ่านเขียน รวมทั้งมีปัญหาการอ่านเขียนสะกดคำตัวสะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตราไม่ได้ (Daranee, 2012; Siwaporn, 2013; Anchisa, 2016) นอกจากนี้ยังพบปัญหาในการอ่านคำที่มีอักษรนำ คำพ้องรูป คำที่มีเครื่องหมายประกอบไม่ถูกต้อง การอ่านวรรคตอนผิด การอ่านออกเสียงและเขียนคำต่าง ๆ ผิด การอ่านช้า การอ่านจับใจความสำคัญ และสื่อความหมายไม่ได้ (Kannikar, 1990; Suchanin, 2014) ซึ่งเนื้อหาสาระในการเรียนวิชาภาษาไทยที่กล่าวมานี้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่จะต่อยอดความรู้ไปสู่การเรียนในเนื้อหาลำดับต่อไป หากนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นวัยแรกเริ่มในการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นระบบและเป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการทางด้านความจำ โดยเด็กจะมีความพยายามในการเรียนรู้หาความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระ พยัญชนะกับรูปของตัวอักษร จึงนับว่าเด็กนักเรียนในช่วงชั้นนี้ควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ในการใช้ภาษาไทย อันจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และการเรียนหลักภาษาที่มีระดับความยากมากขึ้นต่อไป

ทั้งนี้ สาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการใช้ภาษาของเด็กนั้นเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหายากภายในจากความบกพร่องของตัวเด็กเอง ได้แก่ ความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย ปัญหาทางการเรียนรู้ที่เกิดจากความบกพร่องในการทำงานของสมอง หรือปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ในเด็ก (Kullaya, 2010) รวมทั้งปัจจัยภายนอก เช่น พื้นฐานของครอบครัวที่เป็นคนต่างด้าวที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของครอบครัว ปัญหาจากการสอนของครูผู้สอนที่ไม่เข้าใจวิธีการสอนภาษาไทยอย่างแท้จริง และมีความรู้ทางการสอนไม่เพียงพออันเนื่องมาจากไม่ได้จบเอกภาษาไทย (Nattapong, 2017; Sunanta, 1997) อีกทั้งลักษณะการจัดกิจกรรมการสอนของครูที่มีลักษณะยึดครูเป็นศูนย์กลางส่งผลให้

นักเรียนไม่ได้ฝึกการใช้ภาษาทั้งการอ่าน เขียน ฟัง พูดเท่าที่ควร นอกจากนี้เด็กแต่ละคนยังได้รับการดูแลเอาใจใส่ สนับสนุน ฝึกฝนทางด้านการอ่าน เขียน ฟัง พูดจากครอบครัวไม่เท่ากัน จึงทำให้ประสบการณ์และระดับความสามารถทางภาษาของเด็กมีความแตกต่างกัน (Suchanin, 2014) โดยในเด็กที่ขาดประสบการณ์ทางด้านการใช้ภาษาไทย และไม่ได้รับการดูแลฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเหมาะสมจะมีระดับความสามารถทางภาษาน้อยกว่าเด็กที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ ดังนั้นเด็กทุกคนไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ เด็กที่มีความต้องการพิเศษระดับเล็กน้อย และเด็กปกติที่มีปัญหาในการเรียนรู้ทางด้านภาษาที่เรียนในชั้นเรียนจึงควรได้รับการดูแลจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาของเด็กในด้านการอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด สื่อสารให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพของนักเรียนแต่ละบุคคล และเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ ที่ต้องใช้ทักษะทางด้านภาษาไทยในการเรียนรู้และการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยในการพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยสำหรับเด็กนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านภาษาในแต่ละช่วงวัย เพื่อให้เด็กมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และประสบการณ์ทางภาษาที่เหมาะสมในการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งช่วงวัยของเด็กที่เหมาะสมในการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาคือช่วง 6-7 ปี หรือเทียบเท่ากับเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จัดอยู่ในขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการสอนให้เด็กอ่านเขียนอย่างเป็นทางการ ครูผู้สอนจึงควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้นักเรียนฟังเรื่องราวที่สนุกสนาน เป็นคำที่อยู่ใกล้ตัว สามารถพบเห็นได้บ่อย เพื่อเป็นการเตรียมให้เด็กมีความคุ้นเคยกับตัวอักษรและคำเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าการสอนหลักภาษาไทยซึ่งเป็นการเรียนเนื้อหาแบบแผนด้านโครงสร้างทางภาษาอย่างจริงจัง ซึ่งหากนักเรียนได้เรียนรู้อย่างถูกต้องและเกิดความเข้าใจในขั้นต้นได้อย่างถ่องแท้ ย่อมจะส่งต่อความสามารถทางภาษาลำดับต่อไป และทำให้เกิดศักยภาพในการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ได้ดี (Kullaya, 2010) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนด้วยรูปแบบการสอนหรือวิธีการสอนในลักษณะเดียวกันนั้นไม่สามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ของเด็กทุกคนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นเป็นแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่นักเรียนมีความหลากหลายให้ประสบผลสำเร็จได้ โดยครูต้องทำการศึกษาข้อมูลความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนแล้วนำมาออกแบบ วางแผนการสอนให้สอดคล้องตามที่หลักสูตรกำหนดเนื้อหา นำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การมอบหมายงานที่หลากหลายตามความแตกต่างของนักเรียน และประเมินนักเรียนตามพัฒนาการในการทำงาน รวมทั้งประเมินตามลักษณะความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละรายบุคคล ซึ่งนับได้ว่าเป็นแนวทางการสอนที่มีความยืดหยุ่นสามารถช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ (Tomlinson, 2001; Siriwan, 2005-2006) สิ่งที่ครูผู้สอนควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน คือการจัดเตรียมเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ นำมาคัดเลือกเนื้อหาที่มีความสำคัญและจัดเรียงลำดับเนื้อหาจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยากขึ้นเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นลำดับและเกิดกระบวนการคิดอย่างเป็นขั้นตอน อันจะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาอย่างแท้จริง การเลือกใช้วิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายสอดคล้องต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ทั้งทางด้านเชื้อชาติที่แตกต่างอันส่งผลต่อการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ฐานะของผู้ปกครองที่ส่งผลต่อการสนับสนุนส่งเสริมการ

เรียนของนักเรียน ความรู้พื้นฐานในวิชาภาษาไทย ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมกระตือรือร้นการเรียนรู้ และรูปแบบการเรียนรู้ที่มีระดับแตกต่างกันอันส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้และการตอบสนองต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Tomlinson, 1999)

จากสภาพปัญหาและการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนข้างต้นที่พบว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในประเทศไทยยังมีสมรรถนะทางด้านการอ่าน เขียนและความรู้ทางด้านการใช้ภาษาไทยในระดับที่ควรพัฒนาเพิ่มเติมให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านภาษาไทยอย่างถ่องแท้ซึ่งจะส่งผลต่อผลความสามารถทางด้านภาษาที่จะต้องได้รับการประเมินระดับชาติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งมีความสามารถในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาอื่น ๆ ที่ใช้ความสามารถในการอ่าน เขียน ฟัง พูดภาษาไทย ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย เพื่อให้ครูผู้สอนได้มีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการและความแตกต่างในการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นเรียนแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นแนวทางที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยอย่างเต็มศักยภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยโดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบัน และแนวทางพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย จากการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างและข้อมูลจากแบบสอบถามความหลากหลายที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีวิธีการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาด้านเนื้อเอกสารแนวคิดทฤษฎี ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล แนวคิดทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล รูปแบบการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคต้น

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนในโรงเรียน

สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 โรงเรียน จำนวน 5 คน โดยเลือกมาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาความหลากหลายของนักเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 83 คน จาก 5 โรงเรียน โดยเลือกกลุ่มประชากรที่นำมาใช้ในการวิจัยด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 2 ชุด คือ แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด และแบบสอบถามความหลากหลายที่ส่งผลต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด โดยมีการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำหรับใช้ในการสอบถามถึงสภาพปัจจุบัน สภาพปัญหา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยคำถามจำนวน 9 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 1) สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
- 2) สภาพปัญหาในการสอนวิชาภาษาไทย
- 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

4) ประเด็นอื่น ๆ ได้แก่ เหตุการณ์ในสังคมหรือสิ่งอื่นที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. แบบสอบถามความหลากหลายที่ส่งผลต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

- 1) ความหลากหลายที่ครูใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นเรียน
- 2) ความหลากหลายในการเรียนรู้ที่นักเรียนชื่นชอบ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยทั้ง 2 ชุด ที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ในประเด็นและเนื้อหาที่ต้องการจะวัด ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.6-1.00 ขึ้น และผู้วิจัยนำคำแนะนำ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยส่งเค้าโครงปริญญานิพนธ์เพื่อเข้ารับการพิจารณาจริยธรรม โครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์จาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เลขที่โครงการวิจัย SWUEC-G 289/2563E เมื่อผ่านการอนุมัติ ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มเป้าหมาย แนะนำตัว ชี้แจงในการเข้าร่วมวิจัยให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยทราบวัตถุประสงค์และขั้นตอนการวิจัย ให้แก่ผู้อำนวยการโรงเรียนของกลุ่มเป้าหมาย เมื่อผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยยินดียินยอมเข้าร่วมการวิจัย จึงชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมการวิจัย พร้อมทั้งชี้แจงว่าการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จะไม่ มีผลกระทบใด ๆ สำหรับข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะไม่มีการเปิดเผยให้เกิดความเสียหายแก่กลุ่มเป้าหมายที่ ทำการวิจัย โดยผู้วิจัยเสนอการวิจัยในภาพรวมและนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อกลุ่มเป้าหมายที่ ใช้ในการวิจัยเข้าใจในวัตถุประสงค์และขั้นตอนการวิจัย และตอบรับเข้าร่วมการวิจัย จะมีเอกสารหนังสือให้ ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยให้ลงนามต่อการเข้าร่วมการวิจัย ซึ่งข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับ และนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้เท่านั้น

ขั้นตอนที่ 4 การรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลจากสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 5 คน ด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ จากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียน พร้อม นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการขอสัมภาษณ์

1.2 ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลา สถานที่ที่นัดหมายไว้ โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบกึ่ง โครงสร้าง

1.3 ตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2. การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความหลากหลายที่ส่งผลต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ทั้ง 5 โรงเรียน เพื่อขอเข้าไปเก็บข้อมูล

2.2 ดำเนินการส่งเอกสารขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย ติดต่อประสานทางโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย และชี้แจงรายละเอียดการทำแบบสอบถาม พร้อมนัดหมายวันที่จะเข้าไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียน

2.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามนักเรียนทั้ง 5 โรงเรียน ในวัน เวลาที่กำหนด

2.4 ตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจัดกระทำ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นที่ได้ดำเนินการสัมภาษณ์ และวิเคราะห์หาคำร้อย ละ

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนักเรียน ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ผลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย

1.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน จากการสัมภาษณ์พบว่า ร้อยละ 100 ครูได้ใช้หลักสูตรเนื้อหาตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด คือหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551 โดยจะเน้นทางด้านทักษะการอ่าน เขียน ฟัง พูด ทั้งนี้ลักษณะการสอนของครูยังเป็นลักษณะการสอนบรรยายและให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบเรียนเป็นหลัก โดยมีครูบางส่วนได้หาแบบฝึกหัดอื่น ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนผสมผสานเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 40 ในด้านสื่อการสอนที่ครูนำมาใช้ส่วนใหญ่เป็นลักษณะของสื่อทำมืออย่างง่าย ได้แก่ บัตรคำศัพท์ โดยมีครูร้อยละ 20 มีการใช้สื่อวีดิทัศน์หรือสื่อจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่สนับสนุนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อันเนื่องมาจากโรงเรียนขาดความพร้อมทางด้านสื่อทัศนูปกรณ์และระบบอินเทอร์เน็ตที่รองรับการใช้งาน ในด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่าครูทุกโรงเรียนมีการประเมินผลนักเรียนด้วยการเก็บคะแนนแบบฝึกหัด และการประเมินผลทดสอบตลอดทั้งภาคเรียน อีกทั้งมีการประเมินความสามารถทางด้านการอ่าน เขียน เป็นประจำทุกเดือนตามที่กระทรวงกำหนด คิดเป็นร้อยละ 100

1.2 สภาพปัญหา และแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าด้านสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย จากการสัมภาษณ์เชิงลึกครูแต่ละโรงเรียนได้ข้อมูลว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนมีความแตกต่างหลากหลายและมีปัญหาทางด้านภาษาไทยทั้งที่เป็นนักเรียนต่างชาติและนักเรียนเชื้อชาติไทย โดยปัญหาที่พบคือ การจำพยัญชนะ สระไม่ได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านเขียนและเรียนรู้หลักภาษาไทยในระดับที่ยากขึ้นไป ทั้งนี้ครูร้อยละ 60 มีความเห็นว่าภาวะสมาธิในการเรียนสั้น หรือภาวะเรียนรู้ช้า (Slow Learner) ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทย ครูผู้สอน ร้อยละ 40 มีความคิดเห็นว่าเชื้อชาติของนักเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทย เนื่องจากนักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันกับครอบครัวจึงส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยที่ควรฝึกฝนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง บางครอบครัวมีปัญหาเนื่องจากผู้ปกครองที่ไม่สามารถทบทวนความรู้ให้แก่เด็กเรียนได้นอกเหนือเวลาเรียน เพราะไม่มีเวลาหรือขาดความรู้ความเข้าใจในภาษาไทย ครูร้อยละ 60 แสดงความคิดเห็นว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเตรียมพร้อม การเข้าเรียนระดับชั้นอนุบาล หรือย้ายมาโรงเรียนอื่น จะมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทยเพราะขาดความต่อเนื่องในการเรียน นอกจากนี้ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าจากสถานการณ์ทางสังคมเรื่องโรคระบาดในปัจจุบันเป็นปัจจัยส่งกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะความสามารถทางด้านภาษาไทยของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะส่งผลกระทบต่อเนื่องในการเรียนรู้ฝึกฝน และมีการจำกัดระยะเวลาที่อยู่ในโรงเรียนทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนเพิ่มเติมในตอนเย็นได้

1.3 แนวทางการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่าร้อยละ 100 ครูผู้สอนมีแนวทางในการแก้ไขปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้โดยการสอนเสริมนอกเวลาเรียน ทั้งในช่วงเช้าก่อนเข้าเรียน ช่วงพักกลางวัน หรือช่วงเย็นให้แก่แก่นักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย รวมทั้งการขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในการช่วยทบทวนความรู้ ดูแลการทำการบ้านของนักเรียนเพิ่มเติม ซึ่งผู้ปกครองบางส่วนให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือดูแลนักเรียนเพิ่มเติมดี แต่บางส่วนไม่สามารถช่วยดูแลนักเรียนได้ อันเนื่องมาจากปัจจัยพื้นฐานของครอบครัว เช่น ผู้ปกครองเป็นชาวต่างชาติ หรือความรู้และเวลาของผู้ปกครองที่มีไม่เพียงพอ ซึ่งจะเป็นหน้าที่ครูในการช่วยเหลือนอกเวลาเรียน นอกจากนี้ครูร้อยละ 80 ได้พยายามหาแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาไทยของนักเรียนโดยการหาแบบฝึกหัด กิจกรรมหรือสื่อการสอนต่าง ๆ เช่น รูปภาพ เกม นิทาน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยกระตุ้นสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้เนื้อหา คำศัพท์ที่ใช้ในการสอน และลักษณะของแบบฝึกหัดของนักเรียนจะเหมือนกันทั้งชั้นเรียน ไม่ได้มีการแบ่งเนื้อหา ระดับคำศัพท์ รูปแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียนแต่ละบุคคล

1.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของครูผู้สอน มีความคิดเห็นว่า หากมีการจัดสรรครูผู้สอนให้มีความเพียงพอและเหมาะสม จะส่งผลที่ดีต่อการพัฒนาความสามารถทางการเรียนให้แก่แก่นักเรียนได้ เนื่องจากปัจจุบันครูมีภาระหน้าที่อื่น ๆ ต้องรับผิดชอบนอกเหนือการสอน และการที่ครูที่ไม่ได้จบเอกการสอนวิชาภาษาไทยมาสอนนั้นอาจไม่มีความเชี่ยวชาญเพียงพอที่จะพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยนั้นมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ซึ่งหากมีรูปแบบในการจัดการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายของนักเรียนในชั้นเรียน ทั้งในด้านความสามารถในการเรียนรู้ ความสนใจ และความพร้อมของนักเรียนแต่ละคน จะช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนในได้อย่างสูงสุด

2. ความหลากหลายที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1 ความหลากหลายที่ครูใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นเรียน พบว่ากิจกรรมที่ครูผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.60 รองลงมาคือการทดสอบหลังเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.46 และการใช้คำชมเชย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.39 ส่วนกระบวนการหลากหลายที่ครูผู้สอนใช้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดการสอนเสริมนอกเวลาเรียน ค่าเฉลี่ย 2.19 รองลงมาคือการเล่นเกมน ค่าเฉลี่ย 2.10 การให้คะแนนเพิ่มในการร่วมกิจกรรม ค่าเฉลี่ย 2.04 การเล่านิทานและการฟังเพลงมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 2.01 การให้รางวัลในการร่วมกิจกรรม ค่าเฉลี่ย 2.00 การใช้ภาพประกอบในการเรียน ค่าเฉลี่ย 1.98 และกิจกรรมที่ครูใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่น้อยที่สุด คือ การให้นักเรียนออกมาพูดหรือทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.76 ซึ่งสามารถสรุปดังตารางต่อไปนี้

2.2 ความหลากหลายในการเรียนรู้ที่นักเรียนชื่นชอบในวิชาภาษาไทยพบว่า นักเรียนมีความชื่นชอบในการทำกิจกรรมที่หลากหลาย โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความชอบเรียนวิชาภาษาไทยมาก ค่าเฉลี่ย 2.75 ซึ่งกิจกรรมในชั้นเรียนที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือกิจกรรมวาดรูป คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.64 รองลงมาคือฟังเพลง

ในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 2.55 ชอบภาพประกอบในหนังสือหรือการเรียน ค่าเฉลี่ย 2.51 และกิจกรรมในชั้นเรียน ที่นักเรียนชอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการให้นักเรียนออกมาพูดหรือทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 2.46 ซึ่งสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

รายการ	μ	σ	แปลความ
การเล่นเกม	2.10	0.64	ปานกลาง
การเล่นนิทาน	2.01	0.65	ปานกลาง
การฟังเพลง	2.01	0.74	ปานกลาง
การให้รางวัลในการร่วมกิจกรรม	2.00	0.72	ปานกลาง
การให้คะแนนเพิ่มในการร่วมกิจกรรม	2.04	0.77	ปานกลาง
การให้นักเรียนออกมาพูดหรือทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน	1.76	0.73	ปานกลาง
การทดสอบก่อนเรียน	2.60	0.65	มาก
การทดสอบหลังเรียน	2.46	0.79	มาก
การใช้ภาพประกอบในการเรียน	1.98	0.78	ปานกลาง
การใช้คำชมเชย	2.39	0.62	มาก
การสอนเสริมนอกเวลาเรียน	2.19	0.80	ปานกลาง

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของครูผู้สอน

2) ความหลากหลายในการเรียนรู้ที่นักเรียนชื่นชอบในวิชาภาษาไทยพบว่า นักเรียนมีความชื่นชอบในการทำกิจกรรมที่หลากหลาย โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความชอบเรียนวิชาภาษาไทยมาก ค่าเฉลี่ย 2.75 ซึ่งกิจกรรมในชั้นเรียนที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือกิจกรรมวาดรูป คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.64 รองลงมาคือการฟังเพลง ในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 2.55 ชอบภาพประกอบในหนังสือหรือการเรียน ค่าเฉลี่ย 2.51 และกิจกรรมในชั้นเรียน ที่นักเรียนชอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการให้นักเรียนออกมาพูดหรือทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 2.46 ซึ่งสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

รายการ	μ	σ	แปลความ
ชอบภาพประกอบในหนังสือหรือการเรียน	2.51	0.70	มาก
ชอบเป็นตัวแทนทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน	2.46	0.79	มาก
ชอบฟังเพลงในชั้นเรียน	2.55	0.74	มาก
ชอบวาดรูป	2.61	0.70	มาก
ชอบเรียนวิชาภาษาไทย	2.75	0.60	มาก

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลความชอบของนักเรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนวิชาภาษาไทย

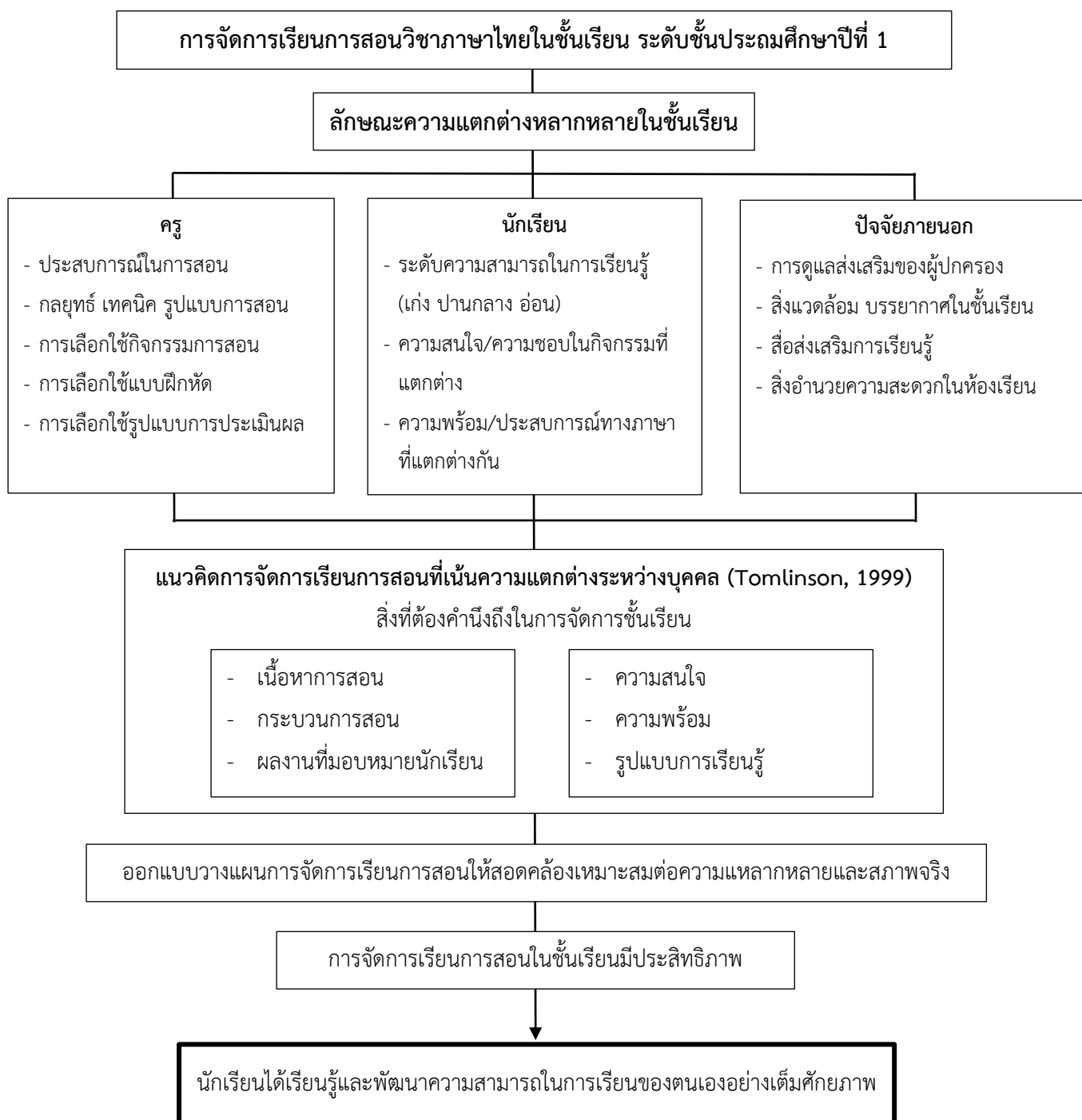

องค์ความรู้ใหม่

การใช้โปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย มีข้อดีในการเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งความแตกต่างหลากหลายที่พบในชั้นเรียน คือ 1) ครูผู้สอน โดยครูผู้สอนมีความแตกต่างกันในด้านประสบการณ์การสอนเนื้อหาวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งส่งผลต่อการออกแบบวางแผนการสอน การจัดการเรียนรู้ การใช้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในชั้นเรียน รวมทั้งการเลือกใช้รูปแบบวิธีการประเมินผลให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาที่สอน 2) นักเรียน พบว่านักเรียนในชั้นเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างหลากหลายทั้งในด้านความสามารถในการเรียนรู้ที่ไม่เท่ากัน ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ใส่ใจในการเรียน และประสบการณ์หรือความพร้อมทางด้านภาษาที่ต่างต่างกัน ดังนั้นการเลือกใช้วิธีการสอนหรือการจัดกิจกรรมรูปแบบเดียวอาจไม่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนในชั้นเรียน 3) ปัจจัยภายนอก เป็นส่วนหนึ่งที่ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ทั้งในด้านพื้นฐานการดูแลของครอบครัวที่ต่างต่างกัน อันจะส่งผลต่อการฝึกฝน ทบทวนความรู้ของนักเรียนนอกเวลาการจัดการเรียนการสอนของครูที่โรงเรียนเพิ่มเติม ซึ่งจะเชื่อมโยงไปสู่ความพร้อมและประสบการณ์ในการใช้ภาษาของนักเรียน สิ่งแวดล้อมหรือบรรยากาศในชั้นเรียนที่ต่างกันในแต่ละช่วงเวลาซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดการแสงสว่างหรือเสียงรบกวนในชั้นเรียนที่จะช่วยส่งเสริมสมาธิของนักเรียนในการเรียน รวมทั้งการใช้สื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่นำมาใช้ในการสอนในชั้นเรียนที่มีความหลากหลาย ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการทำสื่อการสอน และจัดหาเทคโนโลยีให้มีความเพียงพอ เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

ความแตกต่างหลากหลายในชั้นเรียนเหล่านี้ มีความสอดคล้องกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Tomlinson, 1999) ที่ครูผู้สอนต้องมีการคำนึงถึงปัจจัยความแตกต่างหลากหลายของชั้นเรียนในสภาพจริง และนำมาวางแผนการสอนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาการสอน โดยสามารถเลือกใช้เนื้อหาที่มีระดับความยากง่าย การเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการมอบหมายภาระงานให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนที่มีความพร้อมในการเรียนรู้ ความสนใจ และรูปแบบในการเรียนรู้ไม่เหมือนกัน

การจัดการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนมีการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างหลากหลาย จะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องต่อสภาพความเป็นจริงในชั้นเรียน รวมทั้งมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละบุคคลในการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาไทยของตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพตามระดับความสามารถของตนเอง ภายใต้เนื้อหาของหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ผังมโนทัศน์ที่ 1 องค์ความรู้เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวทางพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย พบว่าในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้มีการจัดการสอนสอดคล้องตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยประกอบด้วยความสามารถ 5 สาระ คือ 1. การอ่าน 2. การเขียน 3. การฟัง การดูและการพูด 4. หลักการใช้ภาษาไทย 5. วรรณคดีและวรรณกรรม (Ministry of Education, 2008) และนักเรียนในแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างหลากหลายทั้งในด้านเชื้อชาติ ระดับความสามารถ และความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน

ปัจจุบันปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เกิดจากหลายปัจจัย ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wannee (1996) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถทางภาษาของนักเรียน โดยปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ด้านครูผู้สอนที่ไม่ได้จบเอกการสอนภาษาไทยหรือมีครูผู้สอนจำนวนน้อย ทำให้ครูผู้สอนที่มาสอนมีความเชี่ยวชาญในการสอนน้อยหรือครูมีภาระหน้าที่มากจนส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอน ปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนที่ผู้ปกครองไม่สามารถดูแลส่งเสริมทบทวนความรู้ให้กับนักเรียนเมื่ออยู่ที่บ้านได้ รวมทั้งปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว โดยเฉพาะนักเรียนที่เป็นชาวต่างชาติ ที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันภายในครอบครัว และปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งด้านความสนใจของนักเรียน ที่มีความสนใจใฝ่รู้ในเรื่องราวที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือกระบวนการสอนที่ครูผู้สอนนำมาใช้ในชั้นเรียนที่ยังไม่มีความหลากหลายเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ย่อมส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่กระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่กับความรู้ใหม่ที่ได้รับ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องความสนใจของนักเรียนเพื่อนำมาช่วยส่งเสริมและกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างสูงสุด นอกจากนี้ ปัจจัยความบกพร่องหรือลักษณะของนักเรียนแต่ละบุคคล นับว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ช้าหรือมีสมาธิในการเรียนน้อย จะส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ได้ไม่เท่าทันเพื่อนในชั้นเดียวกันและไม่สามารถเรียนรู้เนื้อหาที่มีระดับความยากขึ้นไปได้

ทั้งนี้แนวทางการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายให้ประสบผลสำเร็จ มีความสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่คำนึงปัจจัยด้านความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน ทั้งทางด้านทักษะความสามารถ ความสนใจ รูปแบบการเรียนรู้ และปัจจัยอื่น ๆ เช่น พื้นฐานทางครอบครัว ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนเพิ่มเติม (Gregory and Chapman, 2007; Tomlinson, 1999) ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญในการวางแผนการสอนในด้านเนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนการสอน การมอบหมายงานหรือแบบฝึกหัดให้กับนักเรียนให้มีความหลากหลาย ครอบคลุม สอดคล้องต่อความต้องการและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน และควรมีการ

ประเมินนักเรียนแต่ละบุคคลอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินพัฒนาการ ความพร้อม ความสนใจ และความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย ควรมีแนวทางในการพัฒนาและใช้โปรแกรมที่ชัดเจน การจัดเตรียมความรู้ในการออกแบบ วางแผนการสอน การสร้างสรรค์สื่อการสอน การใช้สื่อหรือกิจกรรมที่หลากหลายเป็นต้นแบบ ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถนำโปรแกรมไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนเพิ่มเติมได้ อันจะส่งผลให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพในการเรียนของตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ และประสบความสำเร็จในการเรียนอย่างสูงสุด

สรุป

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้จัดการเรียนการสอนตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยใช้เนื้อหาและแบบฝึกหัดจากแบบเรียนเป็นหลัก รวมทั้งมีการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและแบบประเมินชุดเดียวสำหรับนักเรียนทั้งชั้นเรียน ซึ่งปัญหาที่พบในการสอนนอกเหนือจากด้านความพร้อมของสื่อเทคโนโลยีและจำนวนครูผู้สอนที่จบการศึกษาด้านการสอนภาษาไทยโดยตรง และปัญหาทางด้านความพร้อมของครอบครัวในการช่วยเหลือดูแลส่งเสริมทบทวนความรู้ของนักเรียนแล้ว ยังมีปัญหาด้านความแตกต่างของนักเรียนที่นักเรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ ความรู้พื้นฐานทางด้านภาษา ความสนใจที่ช่วยกระตุ้นในการเรียนรู้ ระดับสมาธิในการเรียน และประสบการณ์ในการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน ดังนั้น หากครูผู้สอนได้มีการวางแผนการสอนและเตรียมการสอนภายใต้แนวทางของโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย ที่มีการพิจารณาหลักสูตรเนื้อหาการสอน กระบวนการสอน และการมอบหมายให้แก่ นักเรียน รวมทั้งการคำนึงถึงนักเรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความพร้อม ความสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้ และนำข้อมูลทุกส่วนมาวางแผนจัดการสอนให้มีความเหมาะสม สอดคล้องต่อความต้องการของนักเรียนแต่ละคนได้นั้น จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของนักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ จนสามารถต่อยอดไปสู่การเรียนรู้เนื้อหาอื่น ๆ ต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ควรศึกษาในโรงเรียนเขตพื้นที่ต่าง ๆ ให้กว้างขวางและครอบคลุม เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สามารถใช้เป็นวงกว้างสำหรับพื้นที่ที่มีลักษณะของนักเรียนและสถานศึกษาที่มีบริบทแตกต่างออกไป

1.2 ควรมีการผลักดันให้เกิดการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลต่อไป เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนนั้นมีความยืดหยุ่น และสอดคล้องต่อความแตกต่างหลากหลาย

ของนักเรียนและบริบทของสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการสอนและศักยภาพในการเรียนของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลต่อไป

2.2 ศึกษาความต้องการจำเป็นของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ หรือนักเรียนในระดับชั้นอื่นที่มีความแตกต่างหลากหลายเพิ่มเติม

References

- Anchisa, T. (2016). *Effect of Using Thai Word Spelling Applications with Learning Center Instruction on Thai Word Spelling Abilities of First Grades with Reading Difficulties*. (Master Thesis). Chulalongkorn University. Bangkok.
- Chavewan, K. (1999). *Reading Techniques*. Bangkok: Burapasans.
- Daranee, S. (2012). *The development of reading and spelling skill for the students with learning disabilities in pratom suksa I to III by P - Lips method*. (Report Research). Srinakarinwirot University. Bangkok.
- Gregory, G. H., & Chapman, C. (2007). *Differentiated instructional strategies : one size doesn't fit all*. (2nd ed.) (Non-fiction): Corwin Press.
- Kannikar, P. (1990). *Problem and Thai teaching strategies*. Bangkok: Thaiwattanapanich.
- Kullaya, K. (2010). *Teaching children with mild disabilities*. Bangkok: Srinakarinwirot University.
- Ministry of Education. (2008). *Indicators and core learning content in Thai Language Department in Basic Education Core Curriculum 2551*. Bangkok: Ministry of Education.
- Nattapong, C. (2017). *The Condition of Problem and Guide Way for Correct Problem about Spelling Word for Reading and Spelling Word for Writing in Elementary Student at Primary School in Department of Education Bangkok Metropolitan*. (Master Thesis). Chulalongkorn University. Bangkok.
- Office of the Basic Education Commission. (2020a). *Report of Reading Test : RT*. Bangkok.
- Office of the Basic Education Commission. (2020b). *Report of National Test : NT of grade 3*. Bangkok.
- Saowaluk, R. (2007). *Experiential Language Teaching: Strategies for Success in Improving Literacy for All*. Bangkok: Rotary Centre in Thailand.

- Siriwan, V. (2005-2006). Differentiation of Instruction. *Education Journal Silpakorn University*, 13(2), 65-75.
- Siwaporn, T. (2013). *A study on tudy on developing the ability to read and write Thai words with non-consistent final sound-final consonant letters in children with learning disabilities in grade 3 through Herbart Formal Step in Combination with Copy Cover Compare technique*. (Master Thesis). Srinakarinwirot University. Bangkok.
- Suchanin, B. (2014). *A Development of the Remedial Teaching Process Based on Scaffolded Reading Experience on Reading Comprehension Ability of First Grade Students*. (Doctoral Dissertation). Chulalongkorn University. Bangkok.
- Sunanta, M. (1997). *Measuring and evaluating of readings*. Bangkok: Kasetsart University.
- Tomlinson, C. A. (1999). *The differentated classroom: Responding to the needs of all learners*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Tomlinson, C. A. (2001). *How to Differentiate Instruction in Mixed Ability Classrooms*. (Second edition.). Association for Supervision and Curriculum Development.
- Wanee, S. (1996). *Thai Language Teaching in elementary*. Bangkok: Thaiwattanapanich.